

[EREMITORYJUM *sb n*

N pl (e)r(e)mitoryj(a).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: eremitaryja.

Pustelnia, mieszkanie pustelnika [eremitarium Łac śr]: Nad klasztorem po skałach są pobudowane chędogie i wczesne eremitoria 12, gdzie z zakonu tegoż, ba i inni, kto chce, chodzą, Panu Bogu ofiarując tam żywot swój. *DiarPeregr* 163.

Cf **[EREMITARZ]**